

Курюковъ

да нази бовъ, царю — предъ твоѣ милостъ
какъ мога да седѣ!

Федоръ

Ами се ти
си много старъ. Какъ много, старе,
видѣти си презъ живота си?

Курюковъ

Бащице,
какъ да не съмъ видѣти? Какъ ми азъ
не съмъ видѣти! Василь Ивановичъ —
блажена да му бже папества! —
азъ помня го, когато за безплатно
съпругата си, Соломонъ Юревичъ,
повстрѣча мой — и твойта баба бже,
~~княгинѣта~~ Олена. Раздѣли се
наредѣти имъ на две мога: кой
за баба ти, кой — за княгинѣ Соломонъ.
А въ тѣхъ вѣщана и мерду тѣхъ,
мерду боляринъ се водѣха
големъ препирни; когато още
баща ти царъ Иванъ Васильовъ бже
князь-полковникъ, Шуйски и Овчинъ,
князетъ, се нагваряха до нѣма
къде — поради тѣхъ и цѣлата
Москва. Родѣти имъ бже на страната
на Шуйски — още отъ дѣдитъ имъ
така си е останало. Понѣкога